

« քառասնորդաց, և զկնի օրին յաւուր շարաթու կիւրղեանց տօնին թաղեցին ի
« նորաշէն եկեղեցւոյ ղուրուչէշմէի »:

Որով վախճանած կ'ըլլայ այն (1248 + 551) = 1799 մարտ 11ին:

Սոյն տապանագիրը ընդօրինակած եմ անձամբ և հրատարակել տուած կ.
Պոլսոյ Սուրհանդակ թերթին մէջ (12 մայիս 1899):

ԺԲ.

ԴԱՆԻԷԼ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՍՈՒՐՄԱԻՆՅԻ

Յետոյ կաթողիկոս Էջմիածնի՝ թաղուած է Էջմիածնի զանգակատան հարաւային
կողմը. իւր շիրմին վրայ ունի հետեւեալ ամենապարզ արձանագրութիւնը:

Կաթողիկոս ամենայն Հայոց
Դանիէլ Ա. Պայազիտեցի
վախճանեալ
29 Հոկտեմբերի 1808

ԺԳ.

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՊԱՏՐԻԱՐՔ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Թաղուած է կ. Պոլսոյ իւսկիւտարի գերեզմանատան Ս. Խաչի թաղը. ունի
երկար տապանագիր մը՝ որ է.

Պօլսեցի քաջ դեռ՝
Չաքարիայ վեհին՝
Ներբողիւ յիշել՝
Բողոքեն քարինք՝
Մին սման սմին՝
Քաջ Աստուածաբան՝
Համեղ և անլուր՝
Չեղև մեզ յագիլ՝
Գթած ընչատեաց՝
Կալով հպատակ՝
Յերեքտասան ամ՝
Երբէք չ'ստացաւ՝
Բայց կրկին թևօք՝
Բարձրացոյց զազգ մեր՝
Ուստի ետ Արքայն՝
Որ չէ աստ երբէք՝
Բաց յանթիւ բարեաց՝
Եօթն Եկեղեցիք
Եւ յետ հրաժարման՝

Յոհաննէս արհին,
հոգեծին որդին.
Եթէ զանց առնին,
ըստ Տեառն բանին.
հաղիւ մեզ յայտնին,
վսեմ յատենին.
բանից քարողին,
քառասուն տարին.
Հայր մեր աննրման,
վչտաց զանազան.
Պատրիարքութեան,
օր հանգստութեան.
ճոխ իմաստութեան,
յաչս Տէրութեան.
Խիլայ յարգութեան,
եղեալ յաւիտեան.
Ի Պօլիս միայն,
նոր՝ հաստատեցան.
Պատրիարքութեան,